

DOM DANICE VOGRINEC MARIBOR

Celkovou kapacitu celého zařízení nevím, ale na našem podlaží byla kapacita 28 lůžek.

Má pracovní doba byla vždy od pondělí do pátku. Začala každé ráno v 7 hodin a skončila v 1 hodinu odpoledne. Po 1 hodině následoval pro rezidenty odpolední klid.

Co se odborných výkonů týče, tak k těm jsem se dostala pouze jeden den na mou vlastní žádost. Měřila jsem pacientům glykémie a saturaci.

Pro všechny klienty dům zajišťuje kompletní každodenní hygienickou péči, stravu a rehabilitace. Schopnější klienti mají možnost se sestrami dělat různé tvořivé aktivity. Pokud klient kouří, je mu to dovoleno. Když je hezké počasí, mají rezidenti možnost posedět na dvorku. Bohužel, když jsem tam byla já, tak se z našeho podlaží stalo covidové oddělení, takže jsme se s klienty ven nepodívali. Vybavení domu nebylo nějak moderní a ani se nijak nelišilo od vybavení, které máme v ČR.

Personál se ke mně choval opravdu hezky a trpělivě. Bylo na nich vidět, že klienty už znají opravdu dlouho a věděli přesně, jak na ně. Jazyková bariéra mezi námi byla znát. Někteří anglicky neuměli doslova ani slovo, někteří znali základní slovíčka a někteří zvládli dát dohromady i krátkou souvislou větu. Hned první den mě přiřadili ke studentce, která anglicky uměla, abych všechnu práci vykonávala s ní. Jelikož ve slovinštině mají spoustu slovíček podobných našim, tak jsem s ostatními snažila dorozumět spíše česko-slovensky. Některá jejich slova jsem se i naučila.

Díky téhle příležitosti jsem měla možnost vystoupit ze své komfortní zóny a zkusit si chvíli žít v zahraničí. Podařilo se mi částečně odbourat strach z mluvení anglicky a naučit se být samostatná. Myslím, že jsem se celkově zlepšila v hygieně u pacientů. Na stáži jsem dokonce občas měla pocit, že jsem právě překonala svoji hranici. Celkově mi pobyt přinesl spoustu nových přátel. Jediné, co bych mohla vytknout celému pobytu, tak to byl asi personál v našem ubytovacím zařízení.

